

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. IV. Quantæ fuerint divitiæ amoris acquisiti vel infusi sanctissimæ
Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

duceret, nosque adjuvaret ad locupletandum nos incessanter pretioso Sancti amoris thesauro, eod quod comparare hic possit cum augmentatione continuâ, quæ limites non patitur. Hos ipse hic ponere volebat discursui suo, siquidem paupis per fatigatus vide-

batur mihi: Sed interrogavi ipsum: Nonne tempus est, loquendi hic de amore acquisito Sanctissimæ Virginis? loquere igitur, respondit mihi; & ecce id, quod de illo dicere potuerim. Argumentum.

* * *

ARGUMENTUM.

Quanta fuerint Divitia amoris acquisiti vel infusi sanctissima Virginis.

ARTICULUS IV.

Amor infusus Sanctissimæ Virginis.

AMor acquisitus aliud non est, quam amor supernaturalis, qui confertur nobis gratuito à Spiritu Sancto. Sed quia ipsum augere possumus, si bene ipso utamur, vocatur amor acquisitus, ita ut ipse sit recompensatio præsens, quam Deus semper confert merito bonorum operum. Nunquam perficimus bonum aliquod opus, quod Deus non æqualiter solvat novo quodam gradu amoris, quem adjungit illi, quem jam habemus, qui que est stipendium laboris nostri; Et dicimus, quod sit amor acquisitus: nihilominus nunquam acquirere possumus primum gradum amoris Dei, sed acquirere bene possumus ipsius augmentationem. O extimulationem! ô Consolationem pro nobis? eod quod incessanter augere possumus pretiosum thesaurum Sancti amoris in animabus nostris!

Imò, incessanter, incessanter indies, singulis diei horis, & quasi singulis vitæ momentis; & quod felicitatis nostræ constituit fastigiû, est quod non solum magna opera nobis serviant ad illum augendum, sed etiam minima, modò sint bona; cum enim verum sit, ut ipsius Evangelii veritas nos docet, vitrum aquæ frigidæ datum pauperi in nomine ipsius suum habere meritum, suamque retributionem; hocque modicum aquæ frigidæ, augete ignem amoris divini in animâ, quodnam aliud opus bonum potest esse tam parvum, quod similiter non habeat meritum suum, suamque retributionem, quodque consequenter non contribuat semper aliquid ad augmentationem amoris Dei!

Posito hoc indubitato principio, quis effari nobis posset ac declarare magnitudinem amoris acquisiti

Magnam
solerium
pro anima
bus bonæ
voluntatis,
March. 10.
v. 41.

quisiti in Sanctissima Virgine? si quis bene dimetri possit magnitudinem meriti bonorum operum ipsius, exploratam bene haberet magnitudinem retributionis ipsius, quæ alia non est pro vitâ præsentis, quàm amor acquisitus: Sed quis hoc facere poterit, vel quis invenire pondus ad æstimandum valorem unius solius; exempli gratiâ, quando genuit nobis Deum. Hominem, & Salvatorem omnium hominum? Siquidem DEUS reddere voluit ipsi hoc bonum opus liberum ac voluntarium, ut esset ipsi quoque meritum: Quousque excurrit hoc? Nõne dici potest, quod in solo hoc bono opere ipsa produxerit ratione quãdam omnia bona opera omnium Sanctorum, eodẽ quod verum sit, quod omnia consecutiones sint & effectus primi hujus boni operis Sanctissimæ Virginis. Si quodlibet opus bonum, quod fit, vel procuratur ut fiat, habet suam retributionem, hæcque retributio est augmentum quoddam amoris acquisiti, & Deus boni quousque magnitudo hæc se extendet in personã Sanctissimæ Virginis? pondera hoc bene, & quanto magis ponderabis, tanto minus ex eo comprehendes: est abyssus imperscrutabilis.

Desideras alia bona opera, & alia merita? Quis capere potest, quid meruerit, quando lactavit proprium Filium Dei suorum ube-

rum Virgineorum lacte, & propria suâ substantiâ aluit Corpus hoc adorandum, quod tanta debebat pati pro nobis in passione suâ, & quando replebat venas ipsius pretioso hoc sanguine, quem effundere debebat in Golgothæo vertice? An dicere ex æquo posses, quodnam sit meritum horum bonorum operum? Audi loquentem hæc super re magnum Cardinalem Hailgrinum in Caput septimum sacri Epiphaniæ. Ipse comparat omnes guttas lactis, quas Sanctissima Virgo suppeditavit ipsi è purissimis suis uberibus, cum universo sanguine, quem Martyres effuderunt pro ipso, & pro defensione ipsius Nominis; & concludit, quod Sanctissima Virgo plus meruerit per lac suum, quam omnes Martyres per sanguinem suum. Verba ipsius sunt: *Mirabilis prærogativa merendi monstratur in Virgine, quæ non minus meruit fundendo lac de uberibus suis ad Filiû nutrimentum; quàm Martyres meruerunt fundendo sanguinem suum in Martyrio: Omnium enim operum merces, secundum radicem charitatis pensatur. Nõne hoc æquum omninõ sit, eodẽ quod hic sanguis effusus non fuerit, nisi pro defensione fidei, hocque lac fuerit effusus & datum pro nutrimento ipsius personæ, quæ longè nobilior est & præstantior fide?*

Et si omnia hæc nondum sufficere videntur ad accumulandam in

Megatur
de in com
purchabi
lis merit
horum
operum
Sanctissimæ
Virginis.

Megatur
olstrum
de anima
us bone
voluntatis
March. 10.
r. 4.

Hailgrinus
in c. 7. capit
tic.

Matth. 25. illa maximum thesaurum amoris
 7. 25. acquisiti, meminervis illius; quod
 magnus Judex vivorum & mor-
 tuorum dicitur est omnibus Ele-
 ctis suis in consummatione secula-
 rum: *Vanite Benedicti Patris
 mei, possidete paraturn vobis reg-
 num a constitutione mundi; per-
 cipite coronas perpetuas, quas pra-
 paravit vobis per suam misericor-
 diam, quaeque vestris dabuntur
 meritis per justitiam: Esurivi enim,
 & dedistis mihi manducare; siti-
 vi & dedistis mihi bibere; nudus
 eram, & cooperuistis me; hospes
 eram, & collegistis me: Sed cui
 dicet hoc juxta literam & in rigore,
 nisi Sanctissima Matti suae?*

Sanctissima Siquidem nonne ipsa totam vi-
 Virgo om- tam suam exegit circa adorandam
 nia suppe- ipsius Personam, ut immediatè
 ditavit JU- exhiberet ipsi obsequia, quae Ma-
 SU Chri- ter summè charitativa exhibere
 sto, potest Filio suo Unigenito? Quis
 suppeditavit ipsi semper & absque
 intermissione alimenta, vestimen-
 ta, hospitium, & ceteras huma-
 narum vitae necessitates, nisi ipsa in
 personam suam? Veni igitur Bene-
 dicta Dei Patris mei, & cordis mei
 dilecta, posside coronam supre-
 mam, & altissimum regni aeterni
 folium: Siquidem esurivi, & quo-

ties dedisti mihi manducare; siti-
 vi, & quoties dedisti mihi bibere;
 nudus eram, & quoties cooperui-
 sti me: peregrinus eram & absque
 habitatione in terris. Et tu sem-
 per recepisti me in domum tuam
 si singillatim ponderes, quantum
 fuerit valor cujusvis bonorum ip-
 sius operum, & quantum merue-
 rit, comprehendere id nunquam
 poteris.

Nolo ulterius speciatim pro-
 gredi ad cetera bona ipsius opera
 ac merita: ad quid enim prodesset?
 nisi quod pro eo, ut vester illu-
 minaretur intellectus circa immen-
 sam magnitudinem amoris ipsius
 acquisiti, implem potius illum
 tenebris & involverem confusio-
 ne. Pondera solum, quo passu
 impellere potuerit acquisitus hic
 amor Sanctissimam Virginem post
 JESUM Christum, eodquod sem-
 per sit amor, qui omnes impellat
 amantes, quocumque tendant: Et
 videbis nunquam tam magno pas-
 su ecurrisse aliquam animam post
 JESUM CHRITUM, nec ita
 approximasse ipsi, uti fecit illa:
 ideoque appellat S. Epiphanius:

Perpetuam JESU se-

travicens.

* * *

ARGU.